

บทที่ 5

บทสรุป

จากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ แก่ไข ปรับปรุง และพัฒนาผลงานชุดนี้เป็นลำดับ โดยเริ่มจากที่มาและแรงบันดาลใจ แนวความคิดและเนื้อหา ตลอดจนกระบวนการสร้างสรรค์ โดยในส่วนของที่มาและแรงบันดาลใจ จากในเบื้องต้นที่ข้าพเจ้าตั้งใจถ่ายภาพของพ่อ ข้าพเจ้าเองซึ่งเป็นแรงบันดาลใจ และนำมาเป็นส่วนสำคัญในฐานะคนต่างจังหวัดที่เป็นผู้เริ่มต้นเรื่อง ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าไม่จำเป็นต้องนำเสนอภาพของพ่อ แต่หากเก็บเอาไว้เป็นเบื้องหลังของแรงบันดาลใจ จะยิ่งทำให้ผลงานชุดนี้ มีความหมายและคุณค่าในใจของข้าพเจ้าอย่างลึกซึ้งมากกว่า ขณะที่ผู้ชมยังสามารถสัมผัสคุณค่าทางศิลปะนี้ได้ลึกซึ้งขึ้น ในส่วนของแนวความคิดและเนื้อหานั้น จากที่ข้าพเจ้าได้เดินทางและทำการถ่ายภาพทิวทัศน์มากมายทั้งในกรุงเทพฯ และในหลายจังหวัดทั่วประเทศ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าควรคัดเฉพาะทั้งส่วนของภาพทิวทัศน์ชนบทและเมืองให้แต่ละหมวดของภาพต่างได้แสดงอารมณ์ไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากเมื่อนำภาพในแต่ละหมวดมาจัดวางอยู่ร่วมกันแล้ว จะแสดงพลังในอารมณ์ดังกล่าวออกมาอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ในส่วนของกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานนั้น ข้าพเจ้าได้ปรับเปลี่ยนจากภาพทิวทัศน์ที่มีขนาดปานกลาง แต่มีจำนวนอย่างละประมาณ 30 ภาพ มาเป็นภาพที่มีขนาดใหญ่ขึ้น แต่ลดจำนวนลง ซึ่งจะทำให้ภาพสามารถแสดงพลังและอารมณ์ได้โดยตรงและมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การจัดวางภาพ โดยแยกหมวดหมู่ออกจากกัน ยังกลับมีผลต่อการรับรู้และความเข้าใจได้ดียิ่งกว่า การจัดเรียงแบบละหมวดหมู่รวมเข้าด้วยกัน

อย่างไรก็ดีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในระดับบัณฑิตศึกษาของข้าพเจ้านี้ ได้สร้างและเพิ่มพูนประสบการณ์ทั้งในแง่นามธรรมและรูปธรรมให้แก่ข้าพเจ้ามากมาย สิ่งแรกสุดคือความภูมิใจที่ได้ทำงานที่เกิดมาจากความประทับใจและสำนึกบุญคุณในบุญการีของข้าพเจ้า ผลงานจึงถูกสร้างสรรค์ออกมาจากความรู้สึกภายใน ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจเป็นพิเศษ และจากการออกเดินทางตระเวนบันทึกภาพต่าง ๆ เป็นเวลากว่า 2 ปี ทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสนำเสนอภาพสะท้อนความรู้สึกภายในของคนต่างจังหวัดที่มีต่อบ้านเกิดกับเมืองใหญ่ รวมทั้งชีวิตของพวกเขาเหล่านั้นมาบอกเล่าผ่านทางผลงานศิลปะภาพถ่ายของข้าพเจ้า